

[Sigsgaard.]

fremme i debatten om Nigeria, sjældent har hjulpet til at fremdrage alle de komplicerede forhold, der bør fremdrages, hvis man skal kunne tage en rimelig stilling til den.

Hr. Albertsen sagde videre, at jeg ikke havde sagt et ord om myrderierne. Jeg ville gerne med mine bemærkninger her i første omgang prøve på først og fremmest at lægge nogle fundamentale kendsgerninger på bordet, som jeg synes for sjældent kommer frem i debatten, og jeg ville også prøve på at pege på nogle af de modsætningsforhold, der ligger til grund for borgerkrigen i Nigeria. Jeg betragter ikke myrderierne som et sådant modsætningsforhold. Myrderierne er udslag af nogle modsætningsforhold, og derfor må det være rigtigt, at vi prøver på at finde modsætningsforholdene frem, hvis vi vil arbejde konstruktivt med problemet.

Hvad myrderierne angår, er det i øvrigt en ulykkelig kendsgerning, at de finder sted flere forskellige steder og har fundet sted flere forskellige steder i Afrika, og at baggrunden for det kan være forskellige årsager med de unaturlige afgrænsninger, staterne i Afrika har: det er ulige fordeling af rigdommene, det er magtkamp mellem forskellige befolkningsgrupper, der så igen har sine årsager, det er en ulige udvikling af forskellige dele og regioner af Afrika; det er sådanne modsætningsforhold, jeg tror man må prøve på at drage frem i debatten.

Hr. Albertsen sagde videre, at det, jeg sagde, havde meget lidt med kendsgerninger at gøre. Min hensigt var altså for en gangs skyld at prøve på at bringe i hvert fald nogle kendsgerninger ind i debatten. Der er mange andre kendsgerninger, det er rigtigt, og der kunne siges meget mere, men man har 10 minutter, når man skal tale her ved første behandling af et forslag. Jeg mener nemlig, at debatten om denne sag alt for tit føres alene eller først og fremmest på følelser. Hvis vi først og fremmest fører den på følelser med ringe viden som baggrund, så risikerer vi at komme til at ligge under for en fejlagtig og ensidig propaganda. Kendsgerninger er bedre i politiske debatter end propaganda.

Hr. Aksel Larsen karakteriserede min fremstilling som rystende forkert. Det var imidlertid karakteristisk, at hverken hr. Albertsen eller hr. Aksel Larsen prøvede på

at dokumentere, at min fremstilling skulle være forkert. Er det f. eks. forkert, hvad jeg har sagt om olien, hvor olien befinder sig i Nigeria, og hvem den er til fordel for? Er det forkert, hvad jeg har sagt om befolkningsfordelingen i Nigeria? Er det forkert, hvad jeg har sagt om den kunstige, af englænderne indførte regionsinddeling, som var imod nigerianernes ønsker, og som var en af årsagerne til konflikterne? Det hørte vi ingenting om. Man klarede sig med nemme påstande om, at det var rystende forkert, og nichts weiter.

Jeg må derfor fastholde også i forbindelse med hr. Aksel Larsens indlæg, at hr. Aksel Larsen i denne sag er meget ensidig, og jeg begriber ikke, at hr. Aksel Larsen har så meget imod at drage også visse økonomiske forhold, visse økonomiske kendsgerninger frem. Hr. Aksel Larsen burde dog gennem et langt livs erfaring have lært, at det tit er økonomiske forhold, der spiller med ind i sådanne konfliktsituationer. Hr. Aksel Larsen har anbefalet dette tings medlemmer at sætte sig ind i situationen dernede ved at læse von Rosens bog, men tilsyneladende har han slet ikke sat sig ind i, hvad f. eks. nigerianske socialister mener om borgerkrigen og dens baggrund. Jeg kan i den forbindelse også anbefale, at man sætter sig ind i, hvad et meget kendt afrikansk tidsskrift, Jeune Afrique, skriver om forholdene dernede. Jeg tror ikke, det er rimeligt, at Danmark bygger sin politik i dette spørgsmål alene på von Rosens, hr. Aksel Larsens og hr. Albertsens fremstilling. Anerkendelse fra Danmark og måske fra andre lande af Biafra ville efter min opfattelse — jeg indrømmer, at det er et kompliceret problem — være en trussel imod en lang række afrikanske stater, og det er først og fremmest en støtte for de stater, de olieselskaber, de forskellige kapitalinteresser, der har interesse i stammekonflikter og splittelse i et svagt Afrika, og egentlig var det vel ikke dem, SF ville støtte.

Skovmand: Jeg var ikke hurtig nok til at bede om ordet efter hr. Aksel Larsens sidste svar til mig, men jeg håber, at den mellemliggende tid har givet hr. Aksel Larsen lejlighed til at finde frem til et lidt bedre svar end det, jeg fik.

Jeg spurgte, hvad det er for et Biafra,